

Baròmetre d'estiu (1) ▶ La recessió

Pàgines 2 a 4 <<<>>

El pessimisme sobre l'economia catalana es dispara

El 55,3% dels enquestats opinen que la situació és dolenta o molt dolenta

La crisi se situa en el primer lloc de les preocupacions dels catalans

EL PERIÓDICO BARCELONA

Més de la meitat dels enquestats defineixen la situació econòmica de Catalunya com a dolenta o molt dolenta. La coincidència d'una majoria absoluta (el 55,3%) en aquesta visió negativa es dona per primera vegada des que s'inicia aquesta seqüència de dades el mes de juny del 2006. Els que opinen que la situació és bona o molt bona a penes superen la desena part dels enquestats. La diferència entre una percepció i l'altra és, doncs, de gairebé 45 punts.

Les respostes que proclamen la deriva negativa de l'economia catalana, i que van en augment des de fa dos anys -lentament al principi, fins a l'octubre del 2007, i acceleradament des d'aquella data-, es reforça amb una altra dada que dona idea del pessimisme dels enquestats sobre la situació a Catalunya: també per primera vegada, l'índex dels catalans consultats que creuen que la situació empitjorarà en els pròxims dos anys supera els que diuen que millorarà.

ELS MÉS PESSIMISTES // Els grups d'electors que reflecteixen els índexs més alts de pessimisme sobre la situació econòmica a Catalunya són,

en primer lloc, els votants del PPC, seguits dels d'ERC, CiU, ICV-EUIA i, per últim, els del PSC. Cap grup d'electors del Govern de l'Entesa, ni tan sols els votants socialistes, deixen més respostes positives que negatives. Exactament el mateix passa amb la resta dels segments d'enquestats segons el sexe, l'edat o el nivell d'estudis.

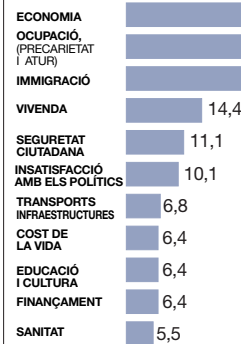
Les opinions sobre l'evolució de Catalunya en els dos pròxims anys deixa un índex aclaparadorament pessimista entre els electors del PPC (el 72,2% diu que anirà a pitjor) i formen una majoria relativa entre els de CiU (el 48,6%). Els electors dels tres membres del tripartit creuen que la situació millorarà en dos anys. Els més optimistes són els votants d'ICV-EUIA (el 55,6%, contra el 25,9%), seguits dels del PSC (el 46% i el 32,3%) i els d'ERC (el 44,6% i el 40,6%).

ELS PRINCIPALS PROBLEMES // Pel que fa a la situació política, entre els catalans també s'estén més el pessimisme que l'optimisme: la tercera part d'enquestats la defineixen com a dolenta o molt dolenta i la sisena diu que és bona o molt bona.

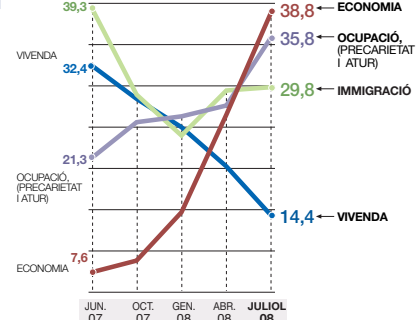
Conseqüentment amb la visió pessimista sobre la situació econòmica, els enquestats eleven aquest tema fins al primer lloc de

¿QUINS SÓN ELS PROBLEMES MÉS IMPORTANTS QUE TÉ CATALUNYA?

XIFRES EN %

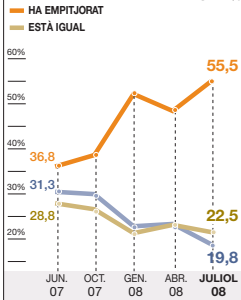

EVOLUCIÓ

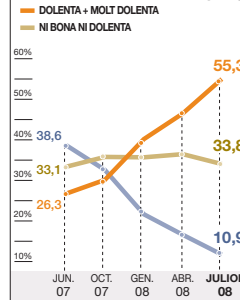
EN L'ÚLTIM ANY, ¿CREU QUE CATALUNYA HA MILLORAT O HA EMPITJORAT?

XIFRES EN %

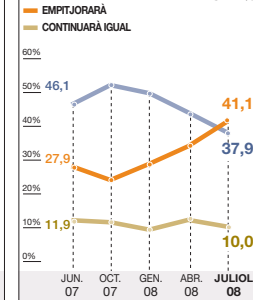
¿COM DEFINIRIA LA SITUACIÓ ECONÒMICA DE CATALUNYA?

XIFRES EN %

I ELS DOS ANYS VINENTS, ¿CREU QUE CATALUNYA MILLORARÀ O EMPITJORARÀ?

XIFRES EN %

les seves preocupacions, i desplaça així l'emigració, la sequera i l'ocupació (precarietat, atur), que ocupaven els tres primers llocs en el baròmetre de primavera. Gairebé quatre de cada 10 respostes citen la marxa de l'economia com el principal problema que afecta Catalunya, 12 punts

més que en l'anterior sondeig. Com a conseqüència, el problema de l'ocupació passa al segon lloc de les preocupacions dels catalans, a pesar que puja vuit punts respecte a les últimes dades. La sequera, en canvi, gairebé desapareix de la llista de problemes importants i queda

amb un índex de mencions testimonial. La immigració, que ocupava el primer lloc, passa al tercer en el present baròmetre, seguit de la vivenda, la inseguretat ciutadana i la insatisfacció amb la política i amb els polítics. ■

ANÀLISI

Allunyament, perplexitat i desencant

La política catalana segueix debatent-se entre l'Entesa i una majoria nacionalista

La percepció crítica de la situació econòmica no para de créixer des dels inicis de l'any 2008. En menys d'un any l'opinió dels ciutadans envers aquest tema ha fet la volta de manera accelerada. El malestar o la incertesa provocats per la sensació de crisi econòmica fa que els ciutadans valorin negativament l'evolució general del país l'últim any. També que es mostrin pessimistes de cara al futur i que quan se'ls demani pels problemes més importants, les qüestions econòmiques apareguin en primer pla.

7,6% deia que el problema més important de Catalunya era la marxa de l'economia, i en el rànquing de problemes se situava a la posició número 10. En l'enquesta que avui publica EL PERIÓDICO, aquest percentatge representa el 38,8% de les respostes i se situa en primera posició.

Una mateixa tendència han seguit les respostes relatives a la preocupació pel mercat laboral, que se situen en segona posició i són citades per un 35,8% dels entrevistats. Conjuntament, doncs, tres de cada quatre entrevistats han esmentat com a mínim una resposta relacionada amb l'economia del país, quan fa tres mesos eren dos de cada quatre.

De moment, els efectes que aquest escenari té sobre les varia-

bles polítiques és relativament escàs. Hi ha força estabilitat en la majoria del Govern i el seu president o en les simpaties envers les diferents forces polítiques. És a dir, que no es perceben grans canvis, més enllà dels provocats per la conjuntura específica de cada partit en cada moment.

Aquest clima de calma de les enquestes (línies planes) no augura, però, un clima de calma en l'escenari polític català: l'estimació de vot no assegura la majoria a l'actual Entesa de govern i continua fent possible una majoria nacionalista de CiU i ERC.

Tant CiU com el PSC retrocedeixen lleugerament en relació amb l'última enquesta. El primer atura la tendència a l'alça que mostraven les enquestes des de les últimes

eleccions autonòmiques, però segueix en una posició clara d'avantatge i és la formació que més avança en relació amb els resultats del 2006.

Ciutadans reapareix (lligat, molt probablement, a una presència me-

CiU segueix en una posició de clar avantatge i és el grup que més avança des del 2006

diàtica més important en la setmana posterior a l'Eurocopa) i posa més dificultats a la majoria d'esquerres al Govern.

Com ja passava en l'enquesta anterior, les simpaties de partit no

són exactament coincidents amb les preferències, valoracions o confiança que hi ha envers els líders de les diferents formacions polítiques que representen. Montilla continua avantatjant Mas tant en valoració com en preferències com a president. José Montilla, a les enquestes, pot tenir el plus de president, però el líder de CiU no aconsegueix sumar més simpaties que les del seu propi partit. Fins i tot, alguns dels seus electors valoren i prefereixen Duran Lleida per sobre de Mas.

Tot plegat és un senyal de poca tensió electoral, en part explicada per les dades i la llunyania de les eleccions, però també indicativa de la inexistència d'afinitats importants més enllà dels habituals i fidels de cada partit en cadascuna de les eleccions.

En part, això es deu a la situació i a les expectatives negatives generals que existeixen en aquest moment i la incertesa que se'n deriva. En part, també, per l'allunyament, perplexitat o desencís que cada formació porta al damunt.